

- 3) Trzeci zarzut, oparty na oczywistych błędach w ocenie popełnionych przez pozwaną poprzez uznanie w zaskarżonych aktach, iż skarżący jest w jakikolwiek sposób powiązany z finansowaniem reżimu Łukaszenki lub z naruszeniami standardów wyborczych i praw człowieka lub zwalczaniem społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, albo z importem do Białorusi sprzętu, który mógł być wykorzystywany do represji wewnętrznych.
- 4) Czwarty zarzut, oparty na ograniczeniu przez pozwaną fundamentalnego prawa własności chronionego na mocy art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny, bez przedstawienia dowodów.
- 5) Piąty zarzut, oparty na naruszeniu przez pozwaną zasady proporcjonalności poprzez nieproporcjonalne ograniczenie praw podstawowych skarżącego bez właściwych gwarancji proceduralnych i bez przedstawienia dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2011 r. — Pieftiev przeciwko Radzie

(Sprawa T-441/11)

(2011/C 290/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vladimir Pieftiev (Władimir Pieftiew) (Mińsk, Białoruś) (przedstawiciele: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas i E. Matulionyte, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 588/2011 z dnia 20 czerwca 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 765/2006 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko prezydentowi Aleksandrowi Łukaszence i niektórym urzędnikom z Białorusi (Dz.U. L 161, s. 1) w zakresie dotyczącym skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/357/WPZiB z dnia 20 czerwca 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/639/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym urzędnikom z Białorusi (Dz.U. L 161, s. 25) w zakresie dotyczącym skarżącego; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Pierwszy zarzut, oparty na niedopełnieniu przez pozwaną obowiązku właściwego uzasadnienia wpisania skarżącego na listę osób, wobec których zastosowanie znajdują środki ograniczające.
- 2) Drugi zarzut, oparty na naruszeniu przez pozwaną prawa do obrony i prawa do przedstawienia stanowiska, chronionych na mocy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, poprzez:
 - brak wskazania w jakimkolwiek momencie szczególnych powodów wpisania skarżącego na listę osób objętych środkami ograniczającymi; oraz
 - brak umożliwienia skarżącemu skutecznego skorzystania z prawa do obrony, w szczególności z prawa do przedstawienia stanowiska oraz gwarancji proceduralnych pozwalających skutecznie dochodzić usunięcia go z listy osób objętych środkami ograniczającymi.

- 3) Trzeci zarzut, oparty na oczywistych błędach w ocenie popełnionych przez pozwaną poprzez uznanie, iż skarżący jest osobą powiązaną z prezydentem Łukaszenką i jego rodziną, że jest głównym doradcą gospodarczym prezydenta Łukaszenki oraz kluczowym finansowym sponsorem reżimu Łukaszenki oraz że jest przewodniczącym rady przedsiębiorstwa BelTechExport, które jest największym przedsiębiorstwem eksportu i importu sprzętu wojskowego do Białorusi.
- 4) Czwarty zarzut, oparty na ograniczeniu przez pozwaną fundamentalnego prawa własności chronionego na mocy art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny, bez przedstawienia dowodów.
- 5) Piąty zarzut, oparty na naruszeniu przez pozwaną zasady proporcjonalności poprzez nieproporcjonalne ograniczenie praw podstawowych skarżącego bez właściwych gwarancji proceduralnych i bez przedstawienia dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2011 r. — Evropaïki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-442/11)

(2011/C 290/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermizakis, dikigoroï)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 maja 2011 r. w przedmiocie niepodjęcia działań zaradczych po tym, jak Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich doszedł do wniosku, że decyzja podjęta przez Komisję w listopadzie 2006 r. by wybrać produkty i usługi innej spółki są niezgodne z właściwymi przepisami prawa UE o zamówieniach publicznych;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania na rzecz skarżącej z tytułu szkód poniesionych w wyniku decyzji z listopada 2006 r.;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania na rzecz skarżącej w wysokości 1 000 000 EUR z tytułu utraty możliwości udziału w procedurach przetargowych, które Komisja unieważniła;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania na rzecz skarżącej w wysokości 1 000 000 EUR z tytułu korzystania z praw własności intelektualnej na podstawie udzielonego zezwolenia;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania na rzecz skarżącej w wysokości 10 000 000 EUR z tytułu szkód niepieniężnych polegających na podważeniu reputacji i wiarygodności skarżącej;
- nakazanie Komisji opublikowanie publicznego ogłoszenia informującego rynek i wszystkich użytkowników zainteresowanych CIRCA (narzędziem informatycznym umożliwiającym elektroniczną współpracę pomiędzy pracownikami lub grupami osób położonymi w różnych miejscach), że CIRCA nie jest przestarzałą platformą, że platforma opracowana przez spółkę Alfresco Software Ltd nie jest uprzywilejowaną platformą, a użytkownicy mogą swobodnie wybrać inną dowolną platformę, która może zastąpić CIRCA; oraz
- obciążenie Komisji kosztami zastępstwa prawnego oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w związku z niniejszą skargą, nawet gdyby miała ona zostać odrzucona bądź oddalona.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję obowiązków wynikających z art. 27, 88, 89 i 91 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾, jak również art. 116, 122 i 124 rozporządzenia wykonawczego⁽²⁾, dotyczących przeprowadzania przetargu ograniczonego albo nieograniczonego.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję zasad niedyskryminacji i równego traktowania.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję zasady dobrej administracji oraz obowiązku uzasadnienia.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący nadużycia kompetencji przez Komisję.

-
- (¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).
 - (²) Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2011 r. — Charron Inox i Almet przeciwko Komisji

(Sprawa T-445/11)

(2011/C 290/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Charron Inox (Marsylia, Francja) i Almet (Satolas-et-Bonce, Francja) (przedstawiciel: P.-O. Koubi-Flotte, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem zasadniczym, stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 627/2011 z dnia 27 czerwca 2011 r.;
- tytułem pomocniczym, uznanie zawinionej odpowiedzialności Komisji za to, że nie przewidziała ona dostatecznego okresu *vacatio legis* pomiędzy ogłoszeniem rozporządzenia Komisji (UE) nr 627/2011 z dnia 27 czerwca 2011 r. a jego wejściem w życie oraz zasądzenie od Komisji na rzecz skarżących spółek następujących kwot tytułem odszkodowania:
 - w związku z poniesioną szkodą rzeczywistą:
 - na rzecz spółki Charron: 123 297,69 EUR;
 - na rzecz spółki Almet: 384 210 EUR;
 - w związku z utraconym zyskiem:
 - na rzecz spółki Charron, w odniesieniu do umowy zawartej ze spółką Suraj, kwoty 78 051,76 USD, stanowiącej równowartość 55 211,57 EUR;
 - na rzecz spółki Almet, w odniesieniu do umowy zawartej ze spółką Suraj, kwoty 69 059,18 USD, stanowiącej na dzień dzisiejszy równowartość 48 827,61 EUR;